

Sve sam tebi dao.

(XXVI. „zvučak“ iz zbirke, svojoj Slo-
vanki izpjevanih pjesama.)

Srce sam ti dao
 Vrla ognja puno :
 Sad je ono tvoje,
 Moja sjajna kruno!
 Dušu sam ti dao,
 Kao zlato čistu;
 Jer u tvojoj duši
 Nadjoh dušu istu.
 Njedro sam ti dao,
 Kovčeg svetog plâma :
 Da mi u njem budeš
 Ti carica samâ.
 Čustvo sam ti dao,
 Nježno odniviljeno :
 Čustvo tvojim duhom
 S nova oživljeno.
 Misó sam ti dao :
 Da svakojim trenom:
 Druguje mi s tobom,
 Kâ oko sa zjenom.
 Maštu sam ti dao,
 Da u živoj slici :
 Svak se divi tvojoj
 Rajetoj dîci.
 Pero sam ti dao,
 Svoje perce lakó :
 Da ti kitim kite,
 Kâ još nikom tako.
 Pjesmu sam ti dao,
 Kao nebo vedru :
 Da je gojiš, máziš
 Kâ čedo uz bedru.
 Ljubav sam ti dao :
 Nebesnicu pravu ;
 A uz ljubav, vienac
 Lovorov na glavu....
 Sve sam tebi dao.
 Što pjesnik imade :
 Što umje da stvori,
 I što smislit znade....

Све сам теби дао.

(XXVI. „звучак“ из збирке, својој
Словенки изпјевавих пјесама.)

Срце сам ти дао :
 Врла огња пуно :
 Сад је оно твоје,
 Моја сјајна круно !
 Душу сам ти дао,
 Као zlato чисту ;
 Јер у твојој души
 Нађох душу исту.
 Нједро сам ти дао,
 Ковчег светог плâма :
 Да ми у њем будеш
 Ти царица сâма.
 Чуство сам ти дао,
 Нјежно однивљено :
 Чуство твојим духом
 С нова оживљено.
 Мисó сам ти дао :
 Да свакојим треном,
 Другује ми с тобом,
 Кâ око са зјеном.
 Машту сам ти дао,
 Да у живој слици :
 Свак се диви твојој
 Рајевитој дници.
 Перо сам ти дао,
 Своје перце лакó :
 Да ти китим ките,
 Кâ још ником тако.
 Пјесму сам ти дао,
 Као небо ведру :
 Да је гојиш, мáзиш,
 Кâ чедо уз бедру.
 Љубав сам ти дао
 Нeбесницу прáву ;
 А уз љубав, вјѐнац
 Ловоров на главу....
 Све сам теби дао,
 Што пјесник имаде :
 Што умје да створи,
 И што смислит знаде....

Sve sam tebi dao :
 Pa iz svega toga :
 Miomiris diše
 Daba nebesnoga. —
 Je l' ti malo : — kaži
 Od pjesnika dara?
 Pjesnikove pošte?
 Pjesnikova žara?...
 Ali što pitam?...kad si
 Ti, Slovenko mila:
 Zнала svom pjesniku
 Razvit k nebu krila :
 Davši njemu svoju
 U zamjenu ljubav,
 Svježu kâ u Maju
 Miris cvijet ubav :
 Ljubav prekomjernu,
 Čestitu i vrlu :
 Ljubav nezazornu :
 Ljubav neumrlu?...!

J. Sundečić.

Све сам теби дао ;
 Па из свега тога :
 Миомирис дише
 Даха небеснога. —
 Је л' ти мало : — кажи
 Од pjesника дара ?
 Пjesникове поште ?
 Пjesникова жара ?...
 Ал' што питам ?... кад си
 Ти, Словенко мила :
 Знала свом пjesнику
 Развит к небу крила :
 Давши њјему своју
 У замјѣну љубав,
 Свјежу кâ у Мају
 Мирис цвијет убав
 Љубав прекомјерну,
 Честиту и врлу ;
 Љубав незазорну :
 Љубав неумрлу ?...!

J. Сундечић.

K ženskemu vprašanju.

Spisala Ivanka.

mancipirana ženska :

Ta izraz je danes znan pač vsakemu količakaj izobraženemu človeku ; a pravi pojem imajo le malokateri.

Mnogim je ženska emancipacija le nekak divji izrastek mode, kojega treba odrezati prav ob korenu. Da le slišijo to besedo, že so pripravljene pikro ugovarjati in zabavljati a na obrazu jim je brati zaničevanje, preziranje, nevoljo.

Kaj neki je temu vzrok ?

Ponavječkrat gotovo dejstvo, da se dotičniki se nobenkrat niso potrudili, natančneje razmotrivati o stvari ter jej priti do dna. Časih je pa temu kriva tudi kaka žalostna ali neprijetna iskušnja pod firmo ženske emancipacije.

Dobri stvari na korist reči moram prvim, da ni pravično izrekatati sodbo brez skrbne preiskave ; a drugim zagotavljam, da so nalleteli na krive, ponarejene firme.